

Tunold, Bernt Wilhelm

f. i Selje i Nordfjord 1877 † 1946

Bernt Tunold var sønn av gårdbruker og skredder Bernt Larsen Tunold og Berthe Olsdatter Grofse. Som yngste av 9 søsken vokste han opp på øyen Selja på motsatt side av sundet som skilte øyen fra selve Selje. Utallige ganger malte Tunold senere farsgården og hjemstedet i all slags vær. Faren døde tidlig, og moren og søskenene måtte ta seg av Bernt. Det var et hardt liv på den lille gården. Moren var intelligent og prøvde å vekke barnas interesse for litteratur og musikk og oppmuntret Bernt som var ivrig å tegne. Han reiste til Bergen som 18-åring. Der hadde flere av hans søsken bosatt seg. Bergen var i voldsom utvikling før og etter århundreskiftet. For eksempel kom trikken i 1897, og byen fikk elektrisk belysning i 1900. Etter to år på underoffiserskolen og en tid som sekretær ved lagmannsretten kom han i kontakt med Vestmannalaget og sto modell for maleren Olaf Rusti.

Han gikk også på Asor Hansens malerskole. Han ble sterkt påvirket av Rusti og hans kamp for å bevare bygdekulturen. Vestmannalaget og Ervingen laget i stand et marked for bygdefolket med stort bondebryllup fra Kjøttbasaren til Logen. Her ble det danset og festet på bygdevis med bryllupsfeiring i 8 dager.

Tunold malte flere selvportretter i årene 1902–3–4, og senere en del bra landskapsbilder, men avgjørende for hans kunst ble nok hans møte med Astrup i 1909. Han malte etter hvert utallige bilder fra bygdene i regionen, særlig fra Nordfjord (Selje, Hyen etc.), Førde i Sunnfjord og Vossetraktene, som det ene bilde her. Han slet mye, solgte lite, var for lite «moderne» etter folks smak. Hans kunstnervenner reiste til hovedstaden eller til utlandet for å få inspirasjon og utvikle seg etter tidens mote. Tunold ville ikke bli «moderne», han var for nært knyttet til det rotnorske.

Tunolds bilder er ofte mørke, ja av og til dystre og har alltid mye grønt i utallige variasjoner, alltid i gråvær, aldri sol og blå himmel, for øvrig i sterk kontrast til for eksempel Hans Dahls bilder hvor det alltid er sol og smilende mennesker. Det er nesten bare i bildene fra Vesterålen, hvor Tunold oppholdt seg vel et år 1912–1913 at han har en lysere koloritt og bruker rødfarge i bildene. Fra 1916 til 1920 bosatte Tunold seg med familien i Hyen i Nordfjord og hvor han malte noen av sine fineste bilder. Deretter bodde de fast i Bergen. Fra midten av 20-årene og utover i 30-årene malte Tunold en rekke stilleben og interiører, som bildet her, og andre bl.a. fra Mariakirken. Han hadde et vanskelig forhold til alkohol, reiste mye rundt på Vestlandet, og det var nok ikke lett for hans familie mange ganger hjemme i Bergen. Det var nok en kamp for tilværelsen som Tunold selv beskrev det. Likevel er vel Tunold den beste beskriver av Vestlandsnaturen i sine bilder og nest etter Astrup, Vestlandets største maler i første halvdel av det 21de århundre.

Han har gledet utallige mennesker med sin kunst. Cand. Philol. Einar Wiig har skrevet en glimrende biografi om Bernt Tunold, rikelig illustrert. Repr. i NG, BB/BKM etc

050/11 Tunold, Bernt. «Gammel gård» Steinsdalen tegning 26x35 1933
10) side 120. Tunold Tegningen må være med (hos BM) Kan settes under/ved
engelsk tekst.

Hei. To ting før jeg reiser. Til Espe: Det bilde jeg sendte deg av Tunold fra
Storetvedt gård må vi få med. Og merket under Utlån P.E. Det bør stå kans-
kjesammen med et annet istedet for det fra Steinsdalen med mnge hus. D Tegn-
ingen fra Steinsdalen som du ikke hr fotografert bør da stå øvert på en nyside g
bilde av Steinsdalen under.De to henger sammen.